

ГОТҮЙСЬ

ЖУРНАЛ
ПЛАСТОВОГО НОВАЦТВА

„ГОТУЙСЬ”

Журнал пластового новацтва

“NOTUJS” — MAGAZINE
for Ukrainian Children

Видає Головна Пластова Булава
Відповідальний редактор:
пл. сен. Леся Храплива

Адреса Редакції:

LESIA CHRAPLYWA
158 East 7th St., Apt. 3A
New York 9, New York

Адмініструє

Крайова Пластова Старшина
на ЗДА.

Адреса Адміністрації:

“PLAST” Inc.
140-142 Second Avenue
New York 3, N. Y.

Обкладинка роботи Ірини Савойки

З М І С Т :

Кругом Лесі України	1
Лічилка	5
Сірий Орел Орест:	
Розповідь братчика Юри	7
Лист „Гамалів”	11
3 новацького світу	12

Річна передплата — \$ 2.50. Новачки та новачки складають її на руки виховників, самітники та неновачки пересилають просто на адресу Адміністрації.

Ціна одного числа 25 центів.

ДОБРЕ ДІЛО НОВАКА ЗИМОЮ

×				×
×				×
×				×
×				×
×				×
×				×

Подав Братчик Ірко Юрчук

Слова вписуємо поземо зліва до права.

- рядок: Вода, що кипить.
- рядок: Засудив Христа на розп'яття.
- рядок: Вилітає з ватри.
- рядок: Український письменник, що написав книжку „Чорна рада”.
- Коли новачки починають біг навипередки, братчик каже: .....! Гоп!
- Корж з меду та горіхів.

Слова на місці хрестиків, читані згори вниз скажуть нам, як назвемо доброго новачка, що сповнить своє добре діло зимою.

ГОТУЙСЬ

ЖУРНАЛ ПЛАСТОВОГО НОВАЦТВА

Ч. 2 (73)

Лютий

1962

Мал. В. Любинська

Кругом Лесі Українки
У Колодажнім-селі
Всі посходилися діти:
І великі і малі.

Принесли конвалій квіти,
Бо найбільше любить їх,
І заслухалися діти,
Аж затих їх гамір-сміх.

І розкажує їм тихо,
Як метелики-брати
Вміли дружньо люте лихо,
Вміли бурю перейти.

І розкажує їм казку,
Як то лицарі колись
Шість разів війну програли,
Але всьоме піднялись.

І розкажує: в кайданах
Грізний велетень лежить,
Але час прийде, він встане,
Аж земля вся задрить.

Каже дітям у городі
У вечірній тихий час:
— Хай ця казка в серці сходить,
Хай у бій готовить вас!

Л. М.

ЧИ ЗНАЄТЕ ЇХ?

..... походила зі славної української родини. Вже малою дівчинкою почала писати вірші. Вона мріяла про визволення України від москалів та заохочувала до боротьби своїми віршами та виставами-драмами. Вона не боролася проти ворога мечем, тільки своїми гарними та сильними словами.

Вже з одинадцятого року життя ..... нездужала й тому мусіла часто виїздити за межі України на лікування. Побувала в Німеччині, Австрії, Італії, Єгипті. Та все ж таки недуга довела її до смерти вже в сороктретьому році життя.

..... залишила багато прегарних драм (напр. „Лісова Пісня“, „Бояриня“) та віршів. Навіть в найважчій недужі писала вона: „Ні, я хочу крізь сльози сміятись, Серед лиха співати пісні, Без надії таки сподіватись. Жити хочу! Геть, думи сумні!

..... допомагала у час Українських Визвольних Змагань українським воякам, особливо тим, що були ранені чи полонені. Коли поляки забрали Західню Україну, ... вступила до тайної Української Військової Організації, щоб боротися проти них. Поляки ув'язнили ..... та мучили її, щоб зрадила, хто працював разом з нею. Тоді поляки були біля її забрали. Але ..... не зрадила нікого і воліла вмерти, але нікого зі своїх друзів не видала.

.....то поетка, що своїми віршами заохочувала до боротьби за волю України. Батько її працював для Української Народньої Республіки. І тому, коли в 1921 році большевики забрали українську землю, мусів переїхати на чужину в Чехословаччину. Там .... виросла та стала писати вірші. Під час Другої Світової Війни .... повернулася в Україну, у столицю Київ. Видавала там тижневик „Літаври” та збирала разом українських письменників. Але всіх їх разом засудили на смерть німці за те, що вони любили Україну.

Вірші ..... зібрані у книжечках „Душа на сторожі” і „Прапори духа”. З них знаємо, яка повинна бути кожна добра українка, та як треба любити Україну.

РОЗГАДКИ ІЗ СІЧНЯ

В місяці лютому ми згадуємо ці всі три українські славні жінки та пригадуємо собі, що коли вони любили Україну так, що навіть не боялися вмерти, то й нам треба любити Україну так, щоб вчитися про Неї та бути добрими новачками. Бо так найкраще будемо служити нашій Батьківщині.

**ПРОФЕСОР
МИХАЙЛО ГРУШЕВСЬКИЙ**

**ГЕТЬМАН
ПАВЛО СКОРОПАДСЬКИЙ**

**ГОЛОВНИЙ ОТАМАН
СИМОН ПЕТЛЮРА**

„ГОТУЙСЬ” ГОВОРИТЬ ДО СВОЇХ ЧИТАЧІВ

Дороге моє Новацтво!

Ось і проминули Свята. Ви натішилися ними, наколядувалися, набавилися. Вже й передплати за мене Ви всі позаплачували і тепер я зможу приходити до Вас цілий рік. — Що Ви кажете? То Ви ще не заплатили? Так поспішайте якнайшвидше!

А тепер, коли Свята вже поза нами і Ви знов сходитеся у Ваших домівках на сходи, треба б оглянутися кругом та призадуматися, яке то добре діло Ви могли б зробити. Бо якже жити новакові без добрих діл?

Тут я пораджу Вам: розпочніть переписку з тими українськими дітьми, що живуть тільки зі своїми батьками далеко від місць, де багато українців. Там нема ні новацьких Гнізд ні Роїв, ні таких добрих Сестричок чи Братчиків, як Ви маєте. Нема української школи ні навіть книгарні, де можна б купити такі книжечки, як Ви читаєте. Подумайте, як сумно мусить бути тим дітям, коли прийдуть зі школи і мусять сидіти самі вдома, або бавитися з чужими дітьми! Тоді, коли Вам так весело в новацькому гурті! Чи ж не схочете їх якось розрадити?

Тому й подаю Вам адреси деяких з них. Спробуйте до них написати! Напишіть їм, як називається Ваш рій та намалюйте Вашу ройову відзначку. Напишіть їм, що Ви робите на сходинах, намалюйте, як виглядає Ваша домівка. Пішліть їм якусь українську книжечку. Спитайте їх, як вони живуть, про що вчаться та як бавляться. Може збирають поштові марки, монети, образки звірят? Тоді певно зможете їм щось таке післати. Попросіть їх, щоб прислали Вам свої світлини та картки з видами міст, де живуть. Це вліпите у Вашу хроніку.

Бачите, як багато цікавого зможете посполу сказати, Ви їм, а вони Вам. А як довше будете переписуватися, то більше цікавого знаходитимете. Отже, беріть перо в руки та пишіть! Бажаю Вам гарно написати та скоро діждатися відповіді!

ГОТУЙСЬ!

Ваш „Готуйсь”

А д р е с и:

Ярко Мельник

Yarko MELNYK

398 Hope St.

STAMFORD, Conn., U. S. A.

Віра Янович

Vira YANOVYCH

RD No 1

ADAMS, Mass., U. S. A.

Юрко Довбенко

Yurij DOWBENKO

517 Edgehill Drive

GIBSONIA, Pa., U. S. A.

Богдан Томків

Bohdan TOMKIW

RD 2, Fortune Ave.

ALLEGANY, N. Y., U. S. A.

ЛЧИЛКА

Була завірюха,

Зморозила вуха.

Та я засміюся,

Бо я не боюся

Ні вітру ні льоду,

Не впаду у воду.

Та каже дідух:

— Ой, впадеш ти — бух!

*На кого впаде „бух” — той
вибраний.*

Мал. В. Любинська

На цьому образку маєте розгадку із січневого числа. Бурсаки знов понаправляли всі ляльки у вертепі! Тепер візьміть і січневе число, порівняйте образок вертепу із тим, що тут бачите, та напишіть, що було там не так, як треба.

Сірий Орел Орест

РОЗПОВІДЬ БРАТЧИКА ЮРИ ПРО ПОВІТРЯ

Сходини „Лисиків” уже почалися. Кожний з новаків по черзі підходив до стола й клав пером риску біля свого прізвища в ройовій книзі. І тоді виявилось, що немає Данка.

— Де Данко? — спитав братчик Юра. — Хто знає, чому його сьогодні нема?

В ту ж мить з гуркотом відкрилися двері й до кімнати вбіг Данко.

— Я... я... я так біг... — ледве вимовив він.

— Але ж він задихався! — скрикнув Олесь.

— Ну, сядь уже й відпочини хвилинку — сказав братчик. — А тоді скажи нам, що сталося?

— Бо я... Я вже виходив із хати, коли побачив, що на долівці в кухні сміття. От і я забарився ще хвилинку, щоб замести долівку. А потім біг так скоро, щоб не спізнитися...

— Добре. Але на другий раз старайся зробити все, що треба, зараз зранку, щоб на сходини не спізнитися!

— Прошу братчика, а чому він так задихався? — спитав Олесь.

— Ось сядьте всі і я розкажу вам. Ви всі знаєте, що ми диха-

ємо повітрям. Повітря це такий газ, а радше сумішка газів, яка окружає всю землю. Окружає вона кожного з нас, кожную річ і є в кожній, навіть в найменшій, щілині. Ми дихаємо повітрям, бо нам потрібний кисень, що є в ньому. Без кисню ми не могли б жити. Так само потребують кисню й усі земні тварини. А риби й тварини, що живуть у воді, дихають киснем, розчиненим у воді. Вони не мають легенів, як ми, тсму й не можуть жити в повітрі. Натомість вони мають зяви — такі органи, що вибирають кисень із води. Коли ми виконуємо якусь важку працю, або скоро рухаємося, біжимо, тоді потребуємо більше кисню й тому швидше віддихаємо. А тому, що Данко так скоро біг, тому його дихання стало швидким — щоб набрати в легені якнайбільше кисню. Коли хтось дихає так швидко, то ми кажемо, що він задихався.

— А як я дихаю глибоко відкритим ротом, то наче б щось таке зимне входило мені в уста, — завважив Данко.

— Так! — potwierдив братчик Юра. — Це повітря, що швидко входить в уста. Так само коли віс

вітер, тобто повітря пересувається в нашому напрямі, ми чуємо на собі холодний подув. А знаєте, як можна легко пізнати, з котрого боку віс вітер?

— Як? Як?

— Треба послинити палець і піднести вгору. Тоді з котрого боку зробиться холодно, то з того боку й віс вітер. Вітер — це повітря, що швидко пересувається з одного місця на друге. Часом має воно таку велику силу, що нищить все на землі — це зветься гураган. Силу вітру можна використати й до різних потрібних робіт. На це люди придумали вітряки, в яких вітер обертає величезні крила, що порушують млини для мелення збіжжя, або машини, що ріжуть дрова, помпують воду тощо. А тепер Ірко й Петрусь підуть до умивальки й принесуть звідти миску до половини наповнену водою. А ти, Данку, пошукай у шафці склянки.

За хвилину вже все було на столі. Братчик узяв склянку і спитав: — що є в цій склянці?

— Немає нічого, вона порожна — відповів Андрійко.

— Це тобі лише так здається, — заперечив братчик. — Насправді ця склянка є повна повітря. Як про це переконатися? Ось, дивіться! Тут братчик витяг з кишені малий корок і кинув його в миску з водою.

— А я знаю, чому корок не тоне, але плаває по поверхні во-

Мал. І. Савойка

ди! — сказав Данко. — Це тому, що корок є легший від води!

— Так, це правда, — potwierдив братчик Юра. — А тепер ми обернемо склянку догори дном і швидко опустимо її в миску понад корком. Дивіться, що сталося?

— Та ж той корок є тепер при самім дні! — скрикнув Данко.

— І вода в склянці далеко нижче, ніж назовні! — завважив Василько. — А довкруги склянки рівень води вищий, ніж у нутрі. Чому це так?

— Це тому, що склянка є повна повітря — пояснив братчик. Коли ми обернули склянку й швидко опустили її у воду, то

повітря зі склянки не мало куди тікати й виперло воду з-під склянки на боки. А корок плаває над водою, але вода є тепер далеко нижче під склянкою. А тепер зробимо ще щось інше. Данку, прошу подати мені ту пляшку, що стоїть на вікні!

Братчик Юра витяг хустинку, зложив її й вкинув у пляшку. А тоді швидко обернув пляшку догори дном і опустив її у воду. На диво всім, хустина була суха!

— Чому, чому хустинка не замокла? — посипалися запити.

— Бо в пляшці, між водою й хустинкою є повітря. Воно не має куди втекти й не дозволяє хустинці впасти в воду.

— А чи повітря може загорітися? — спитав Олесь.

— Саме повітря горіти не буде — відповів братчик. — Але кисень з повітря є потрібний, щоб щонебудь горіло. Коли ми кажемо, що щось горить, то власне та річ, що горить, сполучується з киснем. Тому без повітря, а радше без кисню, не може бути вогню. А знаєте ви, що треба зробити, коли на комусь загорить одяг?

— Випомпувати повітря з кімнати? — спробував Данко.

— Це було б важко зробити. Але можна того, що горить, швидко покласти на землю й обвинути щільно килимом, коцом, плахтою тощо. Тоді повітря не може дістатися до горючого одягу й він враз погасає. Ось ми

виллемо воду з миски й до дна миски приліпимо свічку. Тепер наллємо води до миски до половини висоти свічки. Засвіtimo свічку й накриємо її переверненою пляшкою. Дивіться, що станеться!

Всі уважно сліdkували за свічкою. Раптом полум'я свічки стало меншати й погасло.

— Хто знає, чому свічка згасла? — спитав братчик Юра.

— Бо повітря не може доходити до свічки — відказав Андрійко.

— Так, це правда. Внизу свічка окружена водою, а згори прикрита пляшкою, тому й кисень з повітря не доходить.

— Прошу братчика, а чи повітря можна важити? — спитав Данко.

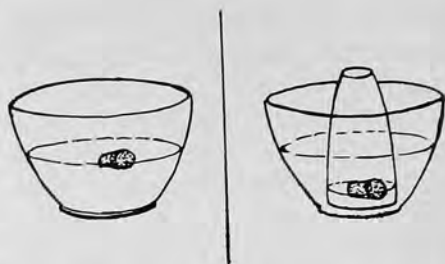
— Можна. Коли зважити щільно замкнений слоїк, а потім спеціальними приладами випомпувати з нього повітря, то побачимо, що вага слоїка меншає. Вага повітря, що окружає землю, тисне на нас і на все, що на землі. Це називається тиск повітря. Ми не відчуваємо його, бо звикли до нього. Високо вгорі, де є менше повітря, тиск повітря є менший. Тому бальон напompований газом легшим від повітря злітає вгору, бо там є менший тиск.

— То так, як корок у воді все впливає на верх, правда? — спитав Ірко.

— Подібно, — відповів братчик. — А тепер дивіться! Тут я маю скляну рурку. Встромимо її у воду, тримаючи її прямовисно до землі. Бачите, що в середині рурки є вода? Тепер я пальцем заткну горішній отвір рурки й вийму її з води. Бачите, що вода з рурки не витікає? Це тому, що згори нема тиску повітря, бо я заткав отвір, а знизу тиск повітря тримає воду в рурці.

— Прощу братчика, а тепер прощу нам розказати про воду! — попросив Данко.

— Якщо будете чемні, то розкажу вам на другий раз — відповів братчик з усмішкою.

Зробіть такий досвід: Накрийте одну запалену свічку одним слоїком, а другу свічку такої самої величини — другим, більшим слоїком. Котра свічка буде горіти довше? Чому? Напишіть про свої спостереження до „Готуйсь”!

Рій „Лисики” табору новаків „Карпатські Звірі” на Новому Соколі біля Баффло, Північна Америка, із братчиком Петром Куриласом.

Дорогий „Істуріє“!

Козаки не лиш добре рубали
буцурменів, але і знали
багато книжечки.
Тому і ми читали
спершу було так:

Тепер є так:

А го свата Параса Шевченка буде
так

Ми будемо на верху.
Тобачим!
Рій „Істуріє“

Як і кожного року, „Готуйсь” дістав з нагоди Різдва Христового багато побажань від новацтва з цілого світу. „Готуйсь” радіє, що в цей день про нього не забули і щиро дякує всім. Побажання прислали:

Табір „Садок Вишневий” із Сиднею, **Австралія**. (В них саме тепер літо і відбувається табір). Підписали:

Братчик Командант — пл. сен. Микола Свідерський, Сестричка Командантка — пл. сен. Г. Яськевич, Братчик Обозний — ст. пл. О. Островський, Братчик Писар — Д. Масляк, учасники: Р. Дехнич, О. Хитра, В. Війтович, О. Грабелько, Р. Драбина, О. Лобук, Ю. Крук, О. Булатський, Юрчик, Ромко, П. Кенцало, О. Кушнірук, Х. Кушнірук, М. Галан, П. Стрикайло, Л. Хитра, Д. Яськевич, К. Цуньовська, М. Шилкевич, Л. Москаль, Х. Мицьо, Х. Брецько, І. Кулик, Р. Кенцьо, Б. Кенез.

Рій „Голубки” із Монреалю, Канада, прислав бажання враз із обіцянкою, що якнайшвидше передплатять усі „Готуйсь” на 1962 рік. Підписали:

Сестричка Ліда Мандрик, Ройова Люба Сунак, Новачки: Арі-

ядна Манило, Марійка Сенік, Таня Чипчар, Наталка Стрілецька, Зеня Мандзій, Анна Василюк, Оля Ланг.

Восьме Гніздо Новачок „Крилаті” із Вінніпегу, Канада, прислали карточку, що її самі намалювали.

Братчик Ірко Юрчук теж сам намалював гарні побажання від себе та свого роя „Ведмедики” із Амстердаму, Америка.

Гнізда Новачок „Лісові Квіти” та „Степові Квіти” в Нью Йорку, що завжди живуть у добрій згоді, прислали спільно і святочні побажання.

Зате кожний рій Гнізда Новачків „Перелетні Пташки” з Нью Йорку прислав окрему карточку. Вони самі й виконали власні карточки з відзначками свого Гнізда.

Підписали: Братчики — Гніздовий пл. сен. Володимир Гайдук, Степан Рудик, В. Мицак, Роман Шкамбара, Богдан Сипняк.

Рій „Жайворонки”: Ігор Рак, Андрій Гідей, Степан Ковалів, Михайло Теребецький, Василь Рудик, Зенон Кифор.

Рій „Зозулі”: Олесь Сокіл, Мирон Шафаровський, Мирон Миккуляк, Юрій Пеленський, Іван Піскор, Андрій Балабан.

Рій „Журавлі”: Олесь Лабунька, Олесь Стефанюк, Олександр Мотиль, Олесь Денисюк, Іван Фанок, Артур Григорович, Богдан Копинець.

Рій „Ластівки”: А. Сливоцький, П. Хома, М. Штогрин.

Чотирнадцяте Гніздо Новачок „Працьовиті Звіратка” із Клівленду, із своєю Сестричкою Гніздовою теж не забули „Готуйся” в День Різдва.

Сестричка Дада Турула із своїм Роєм „Дзвіночки” теж прислала побажання.

Новаки „Вовчики” з Лорейну прислали побажання з такими підписами: Олег Пашин, Орест Стеткевич, Мирон Кришталь, Дам’ян Лучковський, Степан Пилипів, Роман Любінецький, Ігор Стеткевич, Міко Любінецький, Михась Черкас, Левко Пастухів, Мирон Біляк, Івасик Черкас та Братчик Ярослав Горський.

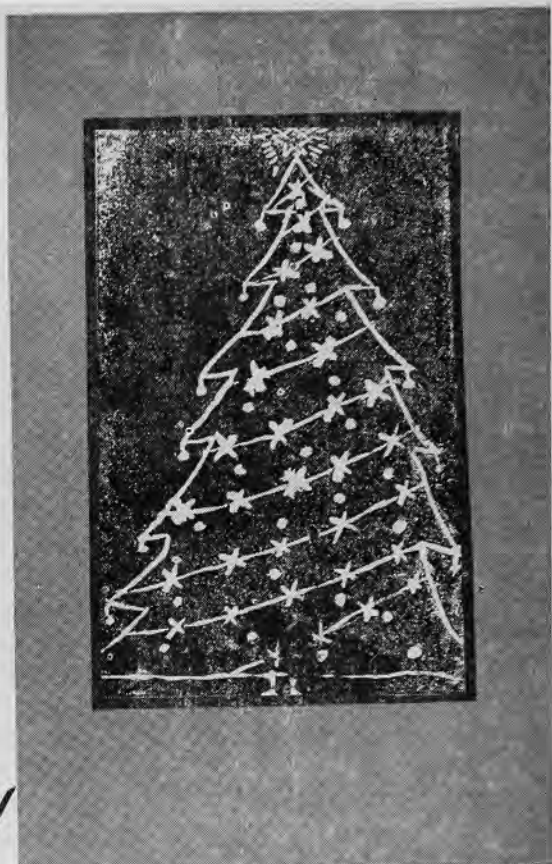
Рій „Каченята” із Елізабету побажав не лиш „Готуйсеві”, але й усім новачкам. Підписали: Сестричка Аня Гаврилук, Новачки: Марія Грицак, Марія Макара, Марія Боднарченко, Христя

Бемко, Оля Макара, Леся Мельничук, Ірина Іванців, Діди Загайкевич, Марія Штабалюк.

Рій „Лебеді”: Маруся Штинь, Віра Бура та Рій „Маки”: Марта Штинь, Люба Бура, Ліда Солломон та Сестричка Діди Домбчевська із Янгставну, Північна Америка.

Із Бостону прислали Різдвяний привіт не лиш всі новачки, але й усі юначки із Кошовою Лярисою Онишкевич. Підписалися такі Сестрички та новачки: Рій „Ластівки”: Сестричка Стефанія Когут, новачки: Дарія Барчин, Орися Станчак, Христіна Трухан, Маруся Фодорів, Дарка Ратич, Анна Кос.

Рій „Зайчики”: Сестричка Леся Василишин, Новачки: Леся Станчак, Маруся Мельник, Маруся Хром’як, Ліля Трухан.

Найкращі цьогорічні Різдвяні привіти для „Готуйсь” від новацтва з Вінніпегу, Амстердаму та з табору в Австралії. (Третій на стор. 13)

Рій „Бджілки”: Леся Струж, Марія Беркишук, Зоня Лось, Марія Ружицька, Барчин Адріяна, Зіна Кондратюк.

Рій „Синички”: Сестричка Оля Хром'як, Новачки: Аня Хром'як, Ліда Головата, Марія Волощук, Марійка Ленів, Ельфріда Юхман, Христя Грищенко, Ядзя Кутак.

Ціла Пластова Група із Кентону, Північна Америка.

Прислали теж побажання Редакція Журналу Братчиків та Сестричок „Вогонь Орлиної Раді” та Редакція Дитячого Журналу „Веселка”.

„Готуйсь” дуже щиро дякує за всі ці побажання й радіє, що так багато новачок та новаків читає й любить його.

**
*

„Готуйсь” дістав теж дуже гарного листа від новака Лесика Балка з Гартфорду, Північна Америка:

Дорогий „Готуйсь”!

Хочу Тобі написати, що ми, новаки роя „Левики” в Гартфорді дуже любимо Тебе читати. Ти вчиш нас новацького обичаю і приносиш нам багато розваги. Посилаю Тобі світлину каплички Божої Матері. Цю капличку я змайстрував за рисунком і вказівками, що їх Ти подав був у числі за травень.

З новацьким привітом

„Готуйсь”

Лесик Балко

**
*

З цього ж самого Гартфорду написав і новак Андрійко Гадзевич:

Дорога Сестричко Редакторко!
Минулої весни наш „братчик” Ніна збрала своє славне новацтво і завела в хату Марка Твейна. Його справжнє ім'я було Самюел Клеменс. Він написав „Пригоди Тома Соєра” та багато інших книжок, що їх діти радо читають. Він жив в Америці. Народився у 1835, а помер у 1910 році.

Що ж, сестричка не могла повести нас у Кирилівку чи в Моринці!

А тут в Гарфорді стоїть хата, де жив Марк Твейн. Це двоповерховий дім з цегли, збудований у 1874 році. Його вигляд нагадує корабель. Це хата-музей на горбі, серед розлогої площі. Прекрасні там кімнати, дорогі меблі, образи, статуї та посуда.

Новак Лесик Балко із Гартфорду зі своєю капличкою Божої Матері. На другій світлині — ця сама капличка, тільки більша, щоб Ви докладно побачили, як вона змайстрована.

Є велика бібліотека з квітником та водограєм. Білярдова заля на горі — це було улюблене місце письменника. Він подорожував радо. Був теж на Україні в Одесі. Йому дуже подобалися одеські вулиці, висаджені акаціями. Поміж багатьома його пам'ятками ми бачили теж українські вишивки. Все це було дуже цікаве.

Андрій Гадзевич
Рій „Левики”

Дім письменника Марка Твейна в Гартфордї, що його відвідували новаци „Левики”.

Андрійко не лиш написав такого гарного листа, але прислав і добру розгадку двох шахових коників із вересневого числа „Готуйсь”. Чи й Ви пробували її розв'язати?

**
*

Новачка **Аня Калина** з Нью Йорку пише:

Книгозбірня моєї товаришки

Я часто відвідую Оксану. Ми живемо недалеко одна від одної і бавимося разом. Одного дня я покликала її через вікно, а вона відповіла мені:

— Ходи сюди, в мою хату, бо я ще не можу вийти. Я мушу впорядкувати книжки, а тоді піду бавитися з тобою.

Я прийшла в її кімнату і дуже здивувалася, що в Оксани так багато книжок. І майже всі книжки були українські. Оксана обгортала книжки в чистий папір і виписувала на них порядкові числа. Вона пояснювала мені:

— Цю книжечку, „Народні казки”, що тут бачиш, я дістала дуже маленькою від Святого Миколая. Книжку „Лис Микита” я дістала на свої уродини, а „Кобзаря” купила мені цього року бабуся. Інші книжки купував мені татко, мамуся та різні знайомі, що приходили до нас у гості.

— А чому наші гості не приносять мені книжок? — спитала я в Оксани.

Оксана відповіла мені: — А ти любиш читати книжки? Чи вони бачили колинебудь, як ти читаєш?

— Ні, — кажу, — в мене і книжок небагато і не дуже то я читаю.

— А я люблю дуже книжки; найбільше з усіх забавок!

Я допомогла Оксані упорядкувати книжки та складати їх на полицки. А коли повернулася додому, глянула на свої занедбані книжки і зразу подумала, що я повинна взяти собі примір з Оксани, читати й любити книжки так, як вона.

Анна Калина

Новачки з Клівленду, з роя „Голубка”, гнізда „Працьовиті звірятка” розгадали загадку з листопадового числа „Готуйсь”. Вони написали:

Дорогенький „Готуйсь”!

Ми читали „Готуйсь” на сходинках. Розгадка загадки в числі 9 є: РОМКО.

Поздоровляємо Тебе.

Готуйсь!

Рій „Голубка”

Зірка, Ксеня, Адріяна, Арета, Галя, Ірися, Дарія, Надя, Віра, Іванка, Сестричка Славка.

І добре відгадали!

Поодинокі предмети, що їх намальював Ромко, замість свого підпису, були такі: Ровер, Олівець, Морква, Колесо, Олень. Разом: РОМКО.

НА ПРЕСОВИЙ ФОНД „ГОТУЙСЬ” СКЛАЛИ:

Вуйко Смок із Шикага 1 дол., з Канади передала нам Сестричка Тоня дол. 13.50. Братчики та сестрички на Курсі Гніздових у Баффло, Північна Америка, влаштували ляльковий театр, а потім, на жарт, зібрали гроші за вступу... самі в себе. Два доляри з цього „жарту” передали на фонд „Готуйсь”.

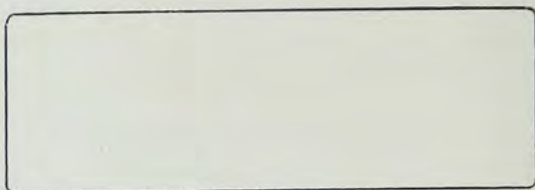
Родина пластуна Вуйка Слона, пл. сен. В. Дармохвала цього року, замість різдвяних побажань склала 10 дол. на фонд „Готуйсь”.

У січневому числі „Готуйсь” ми написали, що Станиця в Баффло склала на фонд дол. 4.10. Тим часом, коли „Готуйсь” гостював у Баффло, довідався, що

From:

„P L A S T”, i n c.
140-142 2nd Ave
New York 3, N. Y.

To:

це не Станиця, а тільки саме новацтво. Про це розкажує їх Братчик Гніздовий: — Мушу розказати вам коротеньку правдиву казочку. Вечером під Перше Листопада Гнізда Новачок та Новаків відбули святочні сходи з нагоди роковин Листопадового Зриву, в честь Великого Митрополита Андрея Шептицького та героїв Базару. Новацтво дуже гарно деклямувало віршики перед запрошеними батьками та пластовими гістьми. Тиждень перед тим Братчик та Сестричка Гніздові зарядили, щоб кожний новак та новачка принесли зі собою по десять центів. Це була велика тасмниця. Ніхто з новацтва не знав, навіщо це тих десять центів. Аж ось Братчик розкрив тасмницю:

— Колись, любі новачки й новачки, наше пластуство у та-

кі святочні дні відмовляло собі всяких приємностей, а навіть цілоденної їжі. Чи ж ми, що живемо тут у добрі, не повинні наслідувати цей гарний почин?

А до цього жовтень — місяць збірки на нашу пресу. Відмовте собі отже, на честь наших Героїв, тільки один раз цукорків чи морозива!

І простягнулися ручки до новацької шапочки; новачки вкидали з усмішкою маленькі срібні грошики. Грошики дзенькали весело в шапочці, бо знали, що йдуть на добре діло.

Прийми ж, дорогий Журналику, цю скромну збірку, складену в любові до наших героїв!

Ще додатково заробили та склали для бідних новачків дол. 6.00 такі таборовики із Нового Сокола: Зенко, Гоко, Миросьо, Степан, Андрійко, Данцьо.